

breder sig, fordi befolkningen ikke forstår, hvad politikerne ønsker, og ikke kan overskue alle de regler, som lovene medfører.

Og jeg har kun det lille spørgsmål, om hr. Bjørn Elmquist er enig i dét, og om hr. Bjørn Elmquist også er af den opfattelse, at man burde sætte ind over for planlægningens mangfoldighed og manglende klarhed.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Først til hr. Svend Erik Hovmand:

Jeg er helt sikker på, at jeg startede med at sige, at vi er helt på linje med det tilsagn, der i redegørelsen er givet fra justitsministerens side om at være på vagt over for dette. Og jeg lagde til, at det er en opgave ikke alene for justitsministeren, men for alle os, der sidder i Folketinget, for det er os, der med vores stemmer afgør, hvordan lovene kommer til at se ud.

Det er altså også den principielle opfattelse i Det Radikale Venstre, at det bør være sådan.

Og lad mig så sige til hr. Niels Jørgen Langkilde, at Det Radikale Venstre gerne vil forenkle, f.eks. i forbindelse med metodevalget på skatteministerens område.

Jo, lad os forenkle, lad os informere, og lad os sørge for en ordentlig høring, og lad os også sørge for, at indsatsen over for borgerne op til beslutningerne bliver forsvarlig – bestem – men det, som jeg forstod at denne debat først og fremmest handlede om, var spørgsmålet om, hvorvidt vi overholder ikke bare grundlovens bogstav, men også grundlovens ånd, når vi foretager de konkrete vurderinger herinde i Folketinget, som vi jo skal, og det mener vi i Det Radikale Venstre er i orden. Men vi vil altså gerne være med til at forenkle, således at vores miljøpolitik kan gå mere rent ind, end det er tilfældet i øjeblikket.

Og med hensyn til eksemplet med de syge mennesker skal disse selvfølgelig omfattes af solidaritet, men hvad er EF's og nu EU's landbrugspolitik og strukturfondene – som vi jo talte om tidligere på dagen – andet end solidaritet? Og er det ikke også af solidaritet over for landbruget, at mange af os stemte os ind i EF i 1972?

Så der er masser af solidaritet at hente, men så må vi også forvente, at de, der bliver omfattet af vores solidaritet, udtrykker tilfredshed med det og går ind på de præmisser, der må opstilles for, at der kan udvises solidaritet, og så er det jo altså ikke bare på disse menneskers betingelser.

Og til hr. Hans Christian Schmidt:

Jeg mener jo, at mangfoldighed er et plusord i alle liberale partiers ordbog, også de højreliberales, og i Venstres ordbog er mangfoldighed vel også et plusord. Vi vil meget gerne være med til at undgå, at der er for mange indbyrdes konfliktende regler, men vi er altså ikke imod mangfoldighed.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne takke for nogle dejlige kontante tilsagn. Det lover godt. Så er det om at komme i arbejdstøjet og få ordnet de ting. Det vil gøre det godt for dem, der vil beskytte naturen.

Men der var lige en enkelt detalje i svaret, jeg ikke rigtig fattede, og det var de betingelser, man skulle sætte for solidariteten, hvis den syge var omfattet af en solidarisk ordning. Hvad er det for nogle betingelser, vedkommende skal opfylde for at blive hjulpet? Hvad er det for nogle betingelser, som de, der vil beskytte naturen på den ene eller anden måde, skal opfylde?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er glad for at høre, at Det Radikale Venstre går ind for mangfoldighed. Jeg kunne måske spørge mig selv, hvad jeg så kan bruge det til. Det, jeg godt ville vide, er, om man vil være med til at ændre planlægningens mangfoldighed og manglende klarhed. Og dér vil et spørgsmål jo gå på, om man f.eks. vil være med til at støtte et beslutningsforslag, hvorved man prøver at mindske retsuskikkerheden ved at skabe forenkling og gennemsigelig i miljølovgivningen.

Jeg bemærkede tidligere, at hr. Bjørn Elmquist i sit indlæg støttede sig meget til juridiske professorer, og derfor vil jeg gerne sige, at Peter Pagh, lektor i miljøret ved Københavns Universitet, jo bl.a. – efter at have forsket seks år i miljølovgivningen – har skrevet: »Der findes et hav af bestemmelser om samme forhold med forskellige procedurer og retsvirkninger. Det er ikke mærkeligt, alt går i kaos. Hvis det skal fungere, må man begynde med at finde ud af, hvad man vil.«

Jeg håber også, at det vil være sådan, at hr. Bjørn Elmquist vil synes, at også de udtalelser fra denne lektor i miljøret vil have betydning, sådan at hr. Bjørn Elmquist kan støtte et beslutningsforslag om en regelforenkling.